Savaitinis Laikraštis
Žvaigzdė
išeina kas Petnyčia.
Kaina metams:
Amerikoje ir Kanadoje . . 2 dol.
Lietuvoje ir kitur . . . . 4 rub.
Korespondencijas ir pinigus siunčiant adressas:
„ŽVAIGŽDE"
3654 Richmond St. Philadelphia. Pa.

The Lithuanian Weekly
Žvaigždė
(The Star)
Published by
A. MILUKAS & CO.
Every Friday at Philada. Pa.
Yearly subscription $2.00
Advertising rates on application
All communications should be addressed:
"ŽVAIGŽDE"
3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.

Amerikos Lietuvių Katalikų Savaitinis Laikraštis

Entered as second class matter March 8, 1909, at the Post Office of Philadelphia, Pa., under the act of March 3, 1879

„Published and distributed under permit (No.833), autorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Philadelphia, Pa. By order of the President, Will H. Hays, Postmaster General.

Nr. 36 PHILADELPHIA, PA. & NEW YORK CITY, 9 D. RUGSEJO (SEPTEMBER), 1921 M. Metai XXI.

LIETUVA PUSIAU PADALYTA. (?)

Associated Press'a iš Genevos, (Sveicarijoj) rugsėjo 10 d. praneša sekančią žinią: „Ginčas tarpe Lenkijos ir Lietuvos Vilniaus reikale tapo šiandien užbaigtas abiejų tų šalių atstovų. Jie sutiko, kad būtų dvi Lietuvos — viena Kauno distriktas neprigulminga, kita Vilniaus, kurio administracija bus lenkų priežiuroj."

Šią bet žinią užgina Lietuvos Informacijos Biuro telegrama sekančios įtalpos:

Washington C.. Sept. 6-21
ZVAIGZDE
3654 Richmond St Philadelphia

„Kai kurie Amerikos Lietuvių laikraščiai paskelbė Associated Press paduotąją iš Ženevos klaidingą žinią būk Lietuvos Delegacija Ženevoje sutiko, kad iš Vilniaus ir Apylinkių būtų sudaryta atskira Lietuva, kurioje administracija būtų po priežiura. Lenkų Lietuvos Informacijos Biuras yra įgaliotas, kad panašaus sutikimo Lietuvos Delegacija nėra davusi ir iš viso toji žinia nuo pradžios iki galo yra klaidinga."

Lietuvos Informacijų Biuras.

VENGRAI INSIGRIOVE AUSTRIJOS ZEMEN.

Vienna, rugs. 6 d. — Apie 1000 vengrų liuosnorių, uniformose ir be, apsiginklavę rankų granatomis, bombomis ir artilerija, įsigriovė per kelias mylias į Austrijos šalį ir vėlai vakar vakare užatakavo kaimą Kirschlag, Syrijoj, dvdešimts mylių nuo Viennos. Žmonės apimti didelės baimės išbėgioj į visas puses. Telegrafų darbininkai apleido savo vietas ir Austrijos policija ilgai negalėjo pasikviesti pagelbos. Tečiaus Austrų kariuomenei vėliau pasisekė atgauti dalį užgrobtų teritorijų, nors užpuolikų vengrų ir negalėjo priversti apleisti Austrijos teritoriją.

3 ŽYMUS RUSAI NUZUDYTI.

Revelis, rugs. 6 d. — Tarpe 72-jų rusų, pastaruoju sušaudytų Petrograde būk už koki tai suokalbį prieš bolševikų valdžią, buvo profesoriai Tagancev ir Lazarevski, taipgi senatorius Manuchin. Visi jie buvo didei pasižymėję prie caro valdžios. Tagancev buvo pagarsėjęs mokslinčius, o Lazarevski kaipo geriausias advokatas, kuomet gi Manuchin, buvo teisingumo (justicijos) ministeris. Juos pasmerkta ir nužudyta vien už tai, kad pas vieną jų atrasta naujos konstitucijos plianas.

COLOMBIJOJ REVOLIUCIJA.

Buenos Aires, rugs. 6 d. — Depeša iš Quito, Ecuadoro, La Prenza laikraščiui šiandien pakartoja raportą iš Bogota, Colombia'os sostinės, būk tenais liberalai sukėlę revoliuciją. Anot depešos, revoliucijonieriai uždarę kalėjiman prezidentą Saurez'ą, vyskupą Herrera ir konservatyvų kandidatą į prezidentus Pedro Espina.

PARYŽIUS rugs. 6 d. — Ši vakarą aeroplianas, besileizdamas žemyn, susidaužė į Strassbourg-Paryžius ekspresinį taukinį. To pasekme, keturi aeropliano, keleiviai ir pats lakūnas neteko gyvasties.

TOKIO, Japonija, telegramos skelbia, kad ir kore jiečių 2.000.000 badauja Mandžurijoj.

METE BOMBA IN MAUDYNES. Rymas, rugs. 7 d.— Numesta bomba nežinomų piktadarių į Varazzo, netoli Genoa'os, maudynes, dvidešimts penkis žmones sužeidė.

DIDIS GAISRAS. Rymas, rugs. 7 d. — Kalnų kaimas Molteno, arti Triesto Italijos Tyroliuje, tapo sunaikintas ugnies. Septyni šimtai žmonių liko be pastogės.

Tik boną pirkęs, lenkui nebe brolis.

SUV. VASLT. REIKALAUJA LYGYBES MANDATUOSE.

Washingtonas, rugs. 6 d. — Valstijų sekretorius Hughs vėl išleido notą į Tautų Lygos narius, primenant jog nors Suv. Valst. neyra Lygos nariu, tečiaus protestuoja prieš atskyrimą Suv. Valstijų nuo teisės lygiai su kitais talkininkais naudotis atimtomis laike karo naujokynėmis iš bendro priešo. Taip Mezopotamija ir Palestina teko Anglijai, Syrija su Lebanon — Prancija. Rytų Afrikos dalys, Togoland ir Cameroon padalyta tarpe Anglijos, Prancijos ir Belgijos. Yap, Caroline ir Marsall salos, taipgi kitos Pacific'e buvusios Vokiečių savastys atiduota Japonijai. Suv. Valstijos gi, kurių kareivių kraujas ir žmonių turtas didelia dalia padėjo laimėti karę — negavo nieko. Tad p. Hughs ir protestuoja prieš tokią neteisybę.

DE VALERA PERSPEJA ANGLIJA.

Dublinas, rugs. 6 d. — Prieš pat Britanijos kabinetui susirinksiant aptarti Airijos klausimą, Eamon de Valera šiandien paskelbė pareiškimą, kuriame, išreiškęs savo tautiečių norą taikos, pažymėjo, jog taika niekumet negalai įvykti vien įtikinimais.

„Palikime nuošaliai— sako de Valera — visas apgaules ir nudavimus. Jei Anglija išleidžia ultimatumą, tebūna ultimatumas. Iš Anglios gi pasiulymų, kuriuos ji verčia Airiją priimti prievarta, išplauks vien tik karė".

RUSIJA GRAŽINA LIETUVAI GELŽKELIO MEDŽIAGA.

Vašingtons, IX. 6 d. (Liet. Inf. Biuras) Kaip praneša Kauno „Laisvė" Rusų valdžia, vykdydama Lietuvos Rusijos taikos sutartį, sutiko grąžinti Lietuvai 151 garvežį, 240 keleivių vagonų ir virš 4,000 prekių vagonų. Tuojau žada grąžinti 63 garvežius, 101 keleivių vagonai ir 1203 prekių vagonų. Sitoji gelžkelio riedamoji medžiaga Didžio karo metu buvo Rusų valdžios, užeinant vokiečiams, išgabenta iš Lietuvos Rusijon.

RUSIJOS BADUOLIAI RAMIAI LAUKIA MIRTIES.

Samara per Rygą, rugp. 31 d. — Samara, visados būdavo gausiu duonos aruodu: šiandien josios žmonės laukia mirties kaipo išgelėjimo nuo bado kančių. Žemė plika, nedirbta; žolė, kokia dar buvo, nuvalgyta netik gyvulių bet ir žmonių. Dabar jau nieko nebeliko, kou maitytis, ir vienas išgelbėjimas Samaros srities žmonėms — mirtis. Pagelbos jie iš niekur negali sulaukti ir, lyg su žinia sovietų, tyčia palikti savo neišvengtinai baisiai bado mirčiai. Žmonių, norinčių persikelti į kitas vietas iš plikos, ligų apniktos Samaros srities, sovietų valdžia neišleidžia, Motinos iš aimano skandina savo kudikius neturėdamos, kuomi juos maitinti. Gyvuliai krinta laukuose negaudami jokio pašaro. Visų baisenybių, kokias pergyvena dabar nelaimingi žmonės sovietų Rusijoje, niekas nei apsakyti nei aprašyti nesugebės.

LONDONAS, rugsėjo 6 d. — Reuterio depešos praneša, kad Angora, Turkų nacijonalistų sostinė, tapo graikų paimta.

BADAS RUSIJOJ, anot telegramų iš Rygos rugs. 7 d., ypač Samaros ir Simbirsko srityse, užsiliksiąs iki 1923 metų.

PETROGRADAN atvežta rugs. 7 d. pirmą maisto transportą iš Suvienytų Valstijų — baduolių pagelbai.

MAŽOJOJ AZIJOJ, didėse kovose tarpe turkų nacijonalistų ir graikų, 12,000 turkų žuvę, kaip praneša vėliausi šios savaitės raportai.

Kas tiki į lenkų valdžią arba į komisarų malones, tie, bonų neperka.

PASKOLOS REIKALU.

LINKSMOS ŽINIOS.

Am. L. R. K. Federcij anuoširdžiai remia Paskolos vajų.

Rugsėjo pirmos dienos atnešė pirmų linksmų žinių. Katalikų Federacija savo Kongrese sutarė remti vajų visomis savo pajėgomis. Kongreso vakarienėje, Brooklyn, N. Y. užsirašyta bonų už $6,150.00. Gerą pradžią padarė mūsų finansistai. Ir taip:

Am. Liet. Prekybos Bendrovė už	$1,000.00
Advokatas Jonas Brenza iš Chicagos,. Ill . .	1,000.00
Industrijos Bendrovė, Wilkes Barre, Pa . . .	1,000.00
Susiv. L. R. K. Amerikoje	1,000.00
Kiti vakarienės dalyviai už	2,150.00

Mūs broliai angliakasiai irgi džiugina gražia darbo pradžia: Lietuvos Steigiamojo Seimo narys M. Bagdonas aplankė du Penksylvanijos apskričius ir pardavė bonų už $8,350.00:

Scranton — $750.00; Sugar Notch — $200.00; Forest City — $500.00; Kingston — $600.00; Plymouth — $350.00; Duryea — 100.00; Pittston — $950.00; Coaldale — $250.00; Tamavua — $600.00; Minersville — $700.00; Girardville — $450,00; Mt. Carmel — $1,900.00; Mahanoy City — $1,000.00; Tai tik darbo pradžia. Pennsylvanija dar tik ką įsijudina, į Mount Carmelyje paprastas darbininkas žmogus pilietis Juozas Janulevičius (iš Vidzgailių Kaimo, Rudaminos Vašč., Marijampolės Apskr.) pirko bonų pirmame vajuje už $600.00; dabar gi vėl už $500.00; taigi iš viso už $1,1000.00; štai kaip reikia mylėti Lietuvą.

Pennsylvanijoj ūpas visur geras. Dar neatsirado stoties, kuri nežadėtų padaryti savo kvotos. Indomu, kad čia gimę--augę labai ukvačiai bonus perka. Dvasiškija nuoširdžiai vajų remia.

Iš visų kolonijų plaukia žinios, kad rugsėjo mėnesį rengiama visur prakalbos, susirinkimai. Atsiminkime visi, kad kvota visur turi būti išpildyta per tą mėnesį.

Didžiajai Chicagai prašant, kad atstovo atsilankymas į jų miestą būtų atidėtas dviem sąvaitėm, atstovui sutinkant prireikė ir visą maršrutą perkeisti. Taigi atstovas gerb. Voldemaras Carneckis bus:

25, 26, 27 ir 28	Rugsėjo	Chicago, Ill.
25	„	didžiosios prakalbos visai Chicagai.
27	„	Prakalbos Cicero, Ill.
29	„	Cleveland, Ohio.
30	„	Pittsburgh, Pa.
2	Spalio	Detroit, Mich.
4	„	Rochester, N. Y

Be paskelbtųjų pereitoje savaitėje kalbėtojų, apsiėmusių valstybei patarnauti, dar pasižadėjo kalbėti, kur reikės šie asmenys:

15. Kun. A. Martinkus, Chicago, Ill.
16. Dr. E. Klimas, Philadelphia, Pa.
17. P. Molis, Baltimore, Md.
18. Kun. Br. Bumšas, Pittston, Pa.
19 J. G. Milius, Pittsburgh, Pa.
20. S. Jucevičius, Chicago, Ill.
21. Račkus, Cicero, Ill.

Stočių prašome beatidėliojimo pranešti Misijai apie visas įvyksiančias permainas stočių komitetuose, taip pat dažnai dalintis su mumis žiniomis, kaip vyksta paskolos varymo darbas. Reikalaukite amunicijos. Nesigakiėite centų telegramoms.

GERA VALIA, NE PRIEVARTA.

1917 metais, Amerikai inėjus pasaulinin karan, viename Pennsylvania miestely buvo šitokis atsitikimas. Lietuvis karčiamninkas, gana pasiturįs, nebuvo pirkęs Amerikos Laisvės Paskolos Bonų. Kaimynai apie tai žinojo. Apmaudas juos ėmė. Kaip tai, jie perka, kasyklose jiems iš algų išskaitliuoja mokesnį už bonus, o čia pasiturįs žmogus netik negelbsti naujajai savo tėvynei karą laimėti, bet dar prie progos pasityčioja iš savo pažystamų — angliakasių, kam jie perką.

Vien tad tamsią naktį, rudens šalnai jau atėjus, karčiamninko gričion įsilaužė keletas kaukėmis apsimovusių vyrų.

— Eik su mumis, — sako.

—Kur? — klausia nusigandęs karčamninkas.

—Eik pamatysi — atsako vienas iš kaukininkų, prikišdamas revolverį (neužtaisytą, bet jis to nežinojo) prie krūtinės.

Karčiamninko kinkos sudrebėjo ir, atsiprašant, blusos po siūles sulindo, taip jis persigando. Bet eina. Išvedė jį už miestelio, pas giraitę ir sako:

— Kiek pirksi bonų?

— Neturiu pinigų, broliai, paleiskite... — maldauja karčiamninkas.

Kaukininkai pasišnabždėjo tarp savęs ir sako:

— Pakarkime jį... jis mūsų pinigėlių prisigriebė tiek ir tiek... O kada reikia Amerikai laimėt karą, kada iš to karo ir Lietuvai gali būti laimėjimas, tai jis ,,neturiu pinigų''... O iš kur gavai automobilių? Iš kur turi namus, kaip palocių? Kas aprengia tavo ,,leidę?... Kark jį, kark, nėr žiūrėta...

Ar jie tai darė juokomis, ar ištikrųjų, — karčiamninkas nežinojo. Greičiausia — juokams. Gana to, — jie užnėrė jam virvę ant kaklo ir privedė prie medžio. Jis jau buvo bepavedąs savo dūšią amžinatvei. Nebemanė išsigelbsiąs. Ir žado neteko. Norėtų dar sakyti ką, bet liežuvis surambėjo, neapsiverčia. Pakinkės tik linksta, plaukai šiaušiasi, stiebu stojasi. Vienas kaukininkų, lyg virvę ant kaklo taisydamas, pašnabždėjo jam ausin:

— Pirk, rup..., bonų, tai paleisime, o jei nepirksi—bus pagalum...

Dar blykstelėjo vargšo minty viltis išsigelbėti. Ir sako:

— Pirksiu, broliukai, pirksiu, tik paleiskite...,

— Ar pirksi už dešimts tūkstančių?...

— Pirksiu...

Čia pat davė jam blankelę pasirašyti. Po to nurengė pliką, apšlakstė derva, apybėrė plunksnomis ir nuvijo miestelin.

Broli, tai yra teisingas atsitikimas. Taip padarė lietuviai angliakasiai savo viengenčiui, kurs nenorėjo pirkti Amerikos Laisvės Paskolos bonų. Pasakykit, ar daug Jųsų mieste yra tokių, kurie nepirko Lietuvos Paskolos Bonus? Ar buvo kur nors kad ir bandymas griežtai reikalauti, kad mūsų Tėvynei, jos kritingoje valandoje, būtų pagelbėta? Mes to negirdjome. Atpenč, teko ne kartą skaityti laikraščiuose, kaip vienur-kitur Lietuvos priešai, iš tų pačių lietuvių, agituodavo prieš Laisvės Paskolą. Ypatingai mūsų biznieriai turi remti Lietuvos Laisvės Paskolą. Jie turi daugiau už šiaip darbininkus, tad jų privalumaas yra daugiau ir duoti. Jie investina pinigus į abejotinas spekuliacijas ,,stakais'', perka aukso kasyklų šėrus, kurie nieko nėra verti, bet Lietuvai neduoda kiek galėtų duoti. Aš nepritariu terorui atsisakanti imti bonų nepatarčiau vesti užugirin ir gasdinti pakorimu, nepatarčiau dervuoti ir pūkuoti, — bet mūsų pareiga yra panaudoti tokias priemones, kokios yra padorios ir mūsų pilietybės pažinimą patvirtina. Kas neėmė Lietuvos Paskolos Bonų, bet gali imti, — tas turi būti ne mūsų draugas. Jis neprivalo rastis mūsų draugijose; mūsų koja neprivalo pežengti jo slenksčio; neturime moralės teisės paspausti tokiam žmogui rankos. LIETUVA, kovodama už išlaikymą savo nepriklausomybės, kurią atpirko brangiu savo žmonių krauju, šaukiasi pagalbos, tad KIEKVIENAS LIETUVIS TURI PAGAL SAVO ISGALE TA PAGALBA SUTEIKTI. Kas daugiau turi, iš to daugiau ir reikalaujama.

LIETUVA nepamirš tų kurie jai ištiesė savo ranką, imdami Laisvės Paskolos Bonus. Bet ji nepamirš ir tų kurie galėdami, to, nepadarė.

Patriotas.

Lietuvos Finansinė Misija
Paskolos Skyrius,
370 Seventh Avenue,
New York.

Žinios iš Lietuvos.

SESTAKAVAS (SESTOKAI) 14-VIII š. m. Seštakavo stoties namuose L.S.S. vietiniai šauliai savo naudai surengė vakarą. Vaidino Ciurlionienės tris veikalėlius, būtent: 1) ,,Kuprotas Oželis'' 1-o veiksmo komedija, 2) ,,Alkanas Jonukas'' 1-o veiksmo komedija ir 3) ,,Senovės Kariai'' 1-o veiksmo vaizdelis. Visuose veikaluose vaidmenis atliko vietiniai jaunuoliai-ės šauliai. Iš moksleivių vaidinime dalyvavo tik du Vilniaus gimnazijos auklėtiniai. Savo vaidmenis artistai atliko gerai. Geriausiai suvaidinta: ,,Senovės Kariai'' ir ,,Kuprotas Oželis''. Ant tiek ,,Senovės Kariai'' vaizdelis publiką panėrė praeities garbingose bangose už tėvynę, ant kiek ,,Kuprotas Oželis'' suteikė gilaus ir smagaus juoko. Geriausiai savo vaidmenis atliko šaulė V. Sventickaitė (iš Strazdų) Rutelės vaidmeny (,,Senovės Kariai''). Visi kiti parodė, kad gerai supranta ir moka jausti vaidinamųjų asmenų vaidmenį. Vaidinimui pasibaigus, Seštokiečių parapijos choras sudainavo Lietuvos gimną. Siek-tiek įspūdį gadino bufetas su savo svaigalais. Nejaugi be to negalima apsieiti? Ateity to reikia vengti, labiausia šauliams!

Rudaminos Piliakalnis.

Žemaičių Vyskupo Laiškas.

AMERIKOS PILIECIAI LIETUVOS VAIKAI KATALIKAI..

Ryšys, kurs taip gražiai ir tvirtai užsimezgė tarp Lietuvos ir jos išeivių, verste verčia mus Lietuvius veikėjus, bet kokiam sumanymui kilus tuoj duoti apie tai žinią visiems jos vaikams, kad ir jie laikinai būtų už jurių-marių ar aukštų kalnų — dvasioms bendrauti nėra fizinių kliūčių.

Lietuva atgimsta. Bet Lietuva per amžius būvo katalikiška ir atgimusi ne kitokia ji privalo būti. Tikėjimas doras ir nepriešingoji jai šviesa — aukštas filosofinis mokslas, — buvo ir bus tvirčiausi valstybės pamatai, teikia jai ilgiausio pastovumo.

Vis to teduoda aukštoji mokykla — universitas, jo skyrius — teologijos bei filosofijos fakultas. Neabejojame, jog Lietuvos valstybė ligi tik apsidirbs su pašalinėmis kliūtimis, įsteigs ir laikys savo lėšomis universitą su minėtuoju fakultu. Tačiau laikas plaukia, reikalai neatidėtini, jie reikia tuojau patenkinti.

Tai numanant, susidarė organizacinis komitetas iš keturių žmonių: Prel. Dr. Mačiulio-Maironies, Dr. A. Maliausko, Iz. Tamošaičio ir L. Bistro, kuris veiks Lietuvos Vyskupų vardu. To komiteto uždavinys jau šį rudeny įsteigti teologijos ir krikščioniškosios filosofijos fakultą, gaminsianti katalikiškajai Lietuvai katalikus mokslo vyrus ir šviesius jai vadus.

Juk didžiausias nuostolis tautos kultūrai ir valstybei, kai tiek jau metų anasai-mokslas trūkdomas tėvynėje, o į užsienio katalikiškuosius universitus vos maža dalis trokštančiųjų to mokslo ir gabių vyrų kunigų ir svietiškių tepatenka.

Taigi šiam neginčijamam valstybės ir Bažnyčios reikalui mes aukojame savo paskutinius skatikus, kviesdami ir visus kitus Lietuvos ir Katalikų Bažnyčios sūnus, pirmon galvon kunigus, paskui ir jų ganomuosius svietiškius, gerus piliečius ir ištikimus katalikus, kuriems šis reikalas yra aiškus, kad neatsisakytumėte kuoduosniausiai prisidėti pinigais, idant šis fakultas atsistotų kuoaukščiausiame mokslo laipsnyje, sukvietęs pačius prašmatniuosius profesorius ir įsitaisęs kuodidžiausį knygyną.

Kilnusis tas darbas yra drauge ir sunkus, vos pakeliamas tik jungtomis visuomenės pajėgomis ir didžiu pasišventimu. Drąsiai pasiryžę tą darbą pradėti ir dirbti Aukščiausiojo Dievo vardan, mes tikimės neužsivilsią, pasikliaudami dvasiškių ir svietiškių sūnų pagalba.

Aukas minėtam fakultui steigti prašau siųsti mano adresu Kaunan, ar Dr. Izid. Tamošaičiui, Komiteto Kasininkui, Dv. Seminarijos profesoriui. Patogiausia gauti Amerikos bankose išmokamais čekais.

Žemaičių Vyskupas Pranciškus Karevičius.

Lietuvos Universitui reikia 6 milijonų auksinų.

Praeitos savaitės ,,Žvaigždėje'' rašėme, kad iki 15 d. Rugsėjo Amerikos lietuviai turėtų sudėti Lietuvos Katalikų Universitui VIENA MILIJONA AUKSINU.

Šiandien galime pasidalinti su savo skaitytojais linksma žinia, kad ta suma pinigų jau dabar užtikrinta. Amerikos lietuvių Kunigų Vienybės seime įsakyta valdybai kuoveikiaus išsiųsti vyskupo Karevičiaus vardu 300 dolerių, t.y. be biskio TRISDEŠIMTS TUKSTANČIU AUKSINU. Kun. V. Slavynas Federacijos seime, norėdamas patraukti Federaciją prie greito gelbėjimo Žemaičių vyskupo sumanymui vykinti, pasiulė paaukoti Lietuvos Universitui 1000 dol. (VISA TUKSTANTI DOLERIU), jei Federacija užrekorduos savo nusistatymą dabartiniame momente vien šelpti Universitą be primaišymų politikos Tautos Fondui didinti.

Kunigams Svagždžiui ir Kemėšiui bei kitiems taip vadinamiems ,,grandstryto''kuopos ponams, dabar nustatantiems Federacijos toną, tas kun. Slavyno pasiūlymas neišrodė remtinu, ir jo Federacija nepriėmė. Vienok tokis duosnus pasiulymas kunigo, žinomo ne iš savo turtingumo, bet pasišventimo viešam labui, padarė įspūdį teip pačiame seime, kaip ir toliaus darys įtaką į geros valios žmonis, skatindamas anuos prie kiek galima didesnių aukų Lietuvos Universitui. ,,Grandstrytas'', norėdamas ir iš Lietuvos Universito pasinaudoti savo įtakos padidinimui, išdavė vien liudyjimą savo trumparegei politikai.

Seimuose paaiškėjo, kad atsiųstam į Ameriką Žemaičių vyskupo kun. Bumšai įsakyta vien tas aukas per Tautos Fondą siųsti, kuriąs jis surinksiąs. Kas nori gali stačiai siųsti savo aukas Žemaičių vyskupo laiške į Amerikiečius lietuvius nurodytais keliais, beje pačiam Vyskupui arba Universito Komitetui. Federacijos seimas neišdrįsęs pavadinti anarkistais, kurie aukos Universitui, kad ir be Federacijos valdybos tarpininkystės.

Atėjusios iš Kauno žinios paskelbia, kad Lietuvos Universitui daug daugiaus aukų reikia, nei manėme, beje — kelių milijonų auksinų metams.

Taigi visiems Amerikos lietuviams reiks pakrapštyti savo čeraslus, ar jie patys ar per kitų tarpininkystę siųs savo aukas. Supratę šelpiamo reikalo svarbą, išsižadės savo asmeniškos naudos ir tie, ką ponais pavirto, gražiai prasigyveno, tarpininkaudami Amerikos darbo žmonelėms pasiuntime anų aukų į tėvyne reikalaujantiems pašelpos.

Federacijos kongreso nariai balsuodami panaikinti Tautos Fondą, ir padaryti iš ano vien Federacijos iždą, gal, mintijo tuomi panaikįsią daug nesusipratimų ir padaugisią aukų plaukimą. Jei Tautos Fondo kuopos sutiks su kongreso nutarimu, tai reiks, ,,amžiną atilsį'' pasakius Tautos Fondui, patarti žmonėms per Federaciją aukas siųst; bus dar kiek nesusiprtimo. Bet tas tepalieka ateičiai. Apsidirbsime mes Amerikos lietuviai katalikai, sutvarkysim savo reikalus, tik dabar visi nepamirškim Lietuvos Universito šelpimo.

LENKU DARBELIAI.

,,Elta'' iš liepos 3 d. praneša štai ką: — ,,Lenkų žandarai, stovi Palelių dvare, į pietų-rytus nuo Punsko, neitralinėj zonoj, atvyko apie 3 valandą po piet su dviem kulkosvaidžiais ir sustoję ties giraite, prieinančia prie Svenciškių ir Trumpaliskių kaimų atidarė kulkosvaidžių ugnį į kaimus. Žmonės dirbo laukuose ir buvo užklupti visai netikėtai. Nuo kulkų jie slapstėsi duobėse. Gyvuliai, nemoką pasislėpti, nukentėjo buvo užmušta dvi karvi, keletas kiaulių, avių, ančių. Pašaudę gana ilgai iš kulkosvaidžių, žandarai įsiveržė į Svenciškių ir Vaičiuliškių kaimus, pačiame neitralinės zonos vidury, ir į Trumpališkių kaimą neitralinėj zonoj, mūsų pusėje. Betiksliai šaudydami į namus, keikdamiesi ir grasindami padarysią gyventojams taip, kad jiems nereikėtų Lietuvos valdžios, žandarai puolėsi pirmiausiai prie kaimų seniūnų, reikalaudami, kad jie tuojau sumokėtų kaimo mokesnius už trejus metus. Gavę atsakymą, kad gyventojai laiką save Lietuvos piliečiais ir mokesnius moką Lietuvos valdžiai, lenkų žandarai seniunus ėmė mušti, o paskui puolėsi prie jų arklių. Vaiciuliškių sodžiaus pil. Adomui Maksimavičiui iškinkė du arkliu iš vežimo su rugiais ir nusivedė su visu pakinkymu. Trumpališkių kaimo Vinco Krakausko išsivedė tris arklius, Vaiciuliškio kaimo Vinco Zilinsko tris arklius, Trumpalių kaimo Staskevičiaus vieną arklį. Po to ėmė ieškoti neva šaulių. Beieškodami užsipuolė ant Onos Žemaitienės Svenciškių kaimo našlės, turinčios tik dvi dukteri, dirbusios klųone, reikalaudami parodyti, kur jos sūnus. Moteriškė atsakė lenkiškai nesuprantanti ir nežinanti, ko jiems reikia. Tuomet vienas žandaras, rėkdams: ,,mow, cholera, popolsku'' (kalbėk, cholera, lenkiškai) daužė šautuvo drūčgaliu jai per galvą ir parbloškė ją. Kiti ėmė spardyti kojomis, rėkdami: ,,trzeba cholera zabić'' (reikia cholerą užmušti). Palikę moteriškę plūstančią kraujuose lenkai įsiveržė svirnan, kur sumušė jos dukterį ir išvogė visus drabužius ir maistą. Taip pat smarkiai sumušė Trumpališkių kaimo Oną Dzidolikienę—moteriškę neščią paskutiniame nešiojimo perijode — jai šatuvu permšė galvą iki smegenų. Kitų mušimų ir plėšimų nėra ko nei rokuoti. Nurodyti pavyzdžiai rodo jų iniršimą ir barbariškumą.

Žmonės sumušti, išgazdinti, apiplėšti, pasilikę be arklių, kuomet reikia javai vežti, veltui šaukiasi užtarimo. Jau nepirmą kartą jie kenčia.''

Tinkamiausias mūsų atsakymas į tų barbarų šunybesę bus — remti Lietuvos Valdžią ir pirkti Lietuvos Laisvės Paskolos Bonus.

Prof. A. Voldemaras.

Kadel nesiseka?

Jei kas iš šalies žiūrėdamas norėtų pastebėti, ar mūsų valstybės kūrimo darbas pirmyn eina, ar atgal, nelengva būtų jam gauti atsakymas panašian klausiman, vienok jis pastebėtų žingsnį pirmyn, sulyginus su tuo, kas pirma buvo, kitur — atgal.

Bet ką jis netruktų pamatyti, tai stoka pliano ir vedančios valios valstybės darbe. Jei imti seną paveikslą—prilyginimą valstybės laivui — tai reikėtų pasakyti, kad mūsų valstybės laivas laukia be vairo ir be burių: jis eina ten, kur koks vėjas papus, ar kokia srovė nuneš.

Kodėl mes atsidūrėme tokioj padėtyj, be vairo ir be burių? Viena iš pamatinių kalčių, kad mūsų visuomenė dar neišaiškino, kur ji nori eiti. Nors šiandien viešai jau nieks nedrįsta pasakyti, kad Lietuva gali būti kitaip, nei nepriklausoma, bet ištikrųjų nepriklausomybės įdėja toli gražu nėra tiek įsišaknėjusi.

Nekartą teko girdėti iš lenkų užmetimas, daromas lietuviams prieš kitatučius, kad Lietuvoje, išskyrus nedidelę karštuolių saują, niekas nenoris nepriklausomybės; visas šis judėjimas esąs šių agitatorių darbas, kuriuos jie vaizdina dažnai Vokietijos agentais!

Jei panašųs aiškinimai toli prasilenkia su tikrenybe, vis dėl to juose yra šiek tiek teisybės. Tiesa yra, kad mūsų visuomenė nebrangina nepriklausomybės tiek ,kiek reikia. Juk branginti savo tautos ir valstybės laisvę reiškia kovoti dėl jos iki paskutinosios, nesigailint nei savo turto, nei gyvybės.

Mūsų protėviai mokėjo tai daryt. Kai Jogailai išėjus Lenkijon užkuriais Lietuva tapo prijungta Lenkijon, kaipo jo kraitis, jie mokėjo nusikratyti primestos jiems unijos. Nuo 1386 — iki 1569 m., vadinasi veik per du šimtu metų jie mokėjo spirtis prieš savo didįjį kunigaikštį ir visą Lenkiją. Ir tik karaliaus sulaužymas jo iškilmingos prisaikos ir greses iš Maskvos pavojus privertė lietuvius sutikti Liubline su unija. Gi tada gintis buvo kur kas sunkiau, nei dabar.

Dabar Seimui susirinkus ir paėmus savo rankosna valstybės valdymą užteko pusės metų, kad pradėjus po truputį mesti nepriklausomybę lauk. Kaip jau nekartą turėjom progos priminti, derybose Briusely buvo pačių lituvių iš laisvo noro kasama jai duobė. Tenai visam pasauliui parodyta, kaip Seimo pastatytoji vyriausybė nebrangina Lietuvos nepriklausomybės. Tai buvo viešai rodoma tas, kas kitur buvo daroma neviešai.

Teko nekartą girdėti iš Valdžios šaltinių tokius aiškinimus: „Ką gi mes darysime, anglai pataria priimti Tautų Sąjungos pasiūlymus, patys mes jų nepriimtume". Juk kasgi kitas matyti tokiame pasakyme, jei neišsižadėjimas nepriklausomybės? Klausti anglų, ar ko kito, patarimo, ar sutikti su tokiais pasiūlymais, kurie eina prieš nepriklausomybę, reiškia statyti jiems klausimą: „pasakykite mums jūs, anglai, ar mes norime nepriklausomos Lietuvos, ar ne?".

Taip klausimo nestato, kas į savo krašto laisvę žiūri, kaip į didžiausią brangenybę. Jis sako aiškiai visam pasauliui, kad iš niekur nepriims patarimų jos išsižadėti, kad neleis nė tokio klausimo statyti. Jei užtarėjų savo laisvei jis niekur neras, tai vienas liks jos ginti, bet nėkados neišsižadės. Tik taip statant savo nepriklausomybės klausimą galima ją apginti.

Aš nesakau, kad mūsų vyriausybė nebrangina Lietuvos laisvės. Jei kas svetimas ją patikrintų, ji norėtų valdyti nepriklausomą Lietuvą. Aš tik tvirtinu, kad ji neužtektinai ją brangina ir tam tikrose aplinkybėse tinka jos išsižadėti.

Siame glūdi didelis šaltinis mūsų vyriausybės nepasisekmo. Bet jis nevienas. Jei be tvirtos valios ir pasišventimo nepasiekti savo tikslo, vis dėl to maža. Netik reikia aiškiai matyti, kur nori nueiti, bet ir kaip. Kitaip bet tariant reikia turėti savo darbo programą. Ar mūsų vyriausybė ją turi?

Metai su viršum praktikos parodė, kad jokios programos nėra. Gyvenama kaip žmonių, kurie šiandien čionai, gi ryt kelsis toliaus. Juk vyriausias kiekvienos valstybės rūpesnis — tai turėti geus įstatymus ir žiūrėti, kad jie būtų pildomi. Pas mus nesiras nei vieno žmogaus, kurs mokėtų pasakyti, kuriais įstatymais mes gyvename. Daugiau nei įstatymais mes gyvename nuožiūra. Raiškiausis įstatymų niekinimo pavyzdis — tai mirties bausmės klausimas. Laikinosios konstitucijos 16 paragrafas sako: „Mirties bausmė naikinama". Tos pačios konstitucijos 3 paragrafe pasakyta: „Veikusieji iki šios konstitucijos paskelbimo dienos įstatymai, kurie šiai konstitucijai neprieštarauja, palieka galioje". Aišku kad, panaikinus mirties bausmę įstatymas apie jos taikinimą prieštarauja konstitucijai, taigi nebegali veikti toliaus

Ir vis del to, nežiūrint aiškiausio draudimo, mirties bausmė pas mus taikoma. Valdžios žmonės aiškina taip: „sulyg pastabos prie 16 paragrafo" konstitucinės garantijos įstatymų keliu gali būti sustabdytos, „Seimas jas sustabdė, reiškia mirties bausmę galima taikinti". Kaip tik to nereiškia, nes niekur pasauly bausmės nesiskaito garantijomis, į kurias ineina tik asmens, buto neliečiamybė, žodžio ir susirinkimų laisvė ir bet ne bausmės.

Mes savo metu griežtai išsitarėme prieš mirties bausmės panaikinimą, mes liekam ir dabar tos pačios nuomonės. Bet dar griežčiau mes smerkiame ir smerksime panašius įstatymų laužymus. Kol pas mus taip bus žiūrima į įstatymus, neikursime teisėtos valstybės. Kam gi rūpintis leisti įstatymus, jeigu jie galima mindžioti kojomis!

Nepripažinimas įstatymų galės valstybės gyvenime veda prie svarbios pasekmės: ner reikalo įvedinėti įstatymais viso valdymo aparato; svarbiau parinkti tokių valdininkų, kurie tinkamesni partijos žvilgsniu. Tada jie išnaudos savo padėtį viešpataujančios partijos reikalams ir patikrins jai ir tolimesnį viešpatavimą.

Ar reikia sakyti, kad niekur kitur nėr panašios padėties. Net senoji Rusija, kur tiek daug vietos buvo nuožiūrai, vis dėlto turėjo 16 tomų veikiančių įstatymų. Vadinasi teisėtumo pagrindai daugiau buvo saugojami carų viešpatijoj, nei mūsų „demokratinėj respublikoj'.

Kol pamatinis teisėtumo principas nepripažintas, jokia valstybės kūrimo programa negalima, nes programa turi remtis kaip tik juo.

Žinoma pripažinus teisėtumo principą dar negauuama tuo pačių kurimo valstybės programos. Apie ją dar teks skyrium ir daug kalbėti, nes jos konkretus turinys taipgi begalo didelių sudaro skirtumų

Bet pirmų pirmiausiai turi pati visuomenė išiaiškinti sau visus šiuos uždavinius. Tik tada tegalės susidaryti pasekmingo darbo sąlygos. „Lietuvos Balsas".

VYTAUTAS BUILDING AND CONSTRUCTION CORPORATION
VYTAUTO BENDROVE
[STATYMUI IR MEDŽIAGOS PARŪPINIMUI]

13 milijonų dolerių vienais metais.

Lietuvos atstovybė, susišaukusi į Washingtoną apie pusantro šimto Amerikos lietuvių, 31 d. Gegužio šių 1921 (metų) per savo pasamdytus advokatus prašė Jungtinių Valstybių Valdžios, kad ši pripažintų Lietuvos Valstybės nepriklausomybę.

Lietuvių Informacijos Biuras Washingtone, Lietuvos Respublikos valstybinė įstaiga, prie tos progos išleido knygą „Lithuanian Recognition", su pilniausiomis, iš oficialių šaltinių paimtomis informacijomis.

Toje knygoje išdėstyta visas Lietuvos ekonominis stovis. Ant 29 pusl. tos knygos skaitome apie Lietuvos miškus štai kas:

„Miškai yra didžiausiu Lietuvos turto šaltiniu. Daugiau nei ketvirta Lietuvos teritorijos dalis tai miškai, kurių 80 nuošimčių pušys, 20 nuošimčių drutmedžio miškai. Normalė metinė produkcija 8.475.840.000 pėdų lentų sako sulygink su Washingtono Valstybe, kuri 1918 metais išpiovė tik pusę tos sumos, beje 4.603.123.000 pėdų lentų). Prieš karę rąstai buvo leidžiami į Vokietiją, tenai buvo piaujamos lentos ir kiti padargai daromi. Insteigus lentų piovyklas Lietuvoje,

SI INDUSTRIJA GALI BUTI LABAI IR SU DIDELIU PELNU ISPLESTA.

1913 metais išvežta iš Lietuvos medžių už 13.00.000

Drąsiai galima tvirtinti, kad įsteigus naujausio išradimo mašinas medžio išdirbystei, Lietuvoje pasiliktų 4 kart tiek pinigų, kiek gavo jos miškų pūstytojai, išleisdami užrubežin rąstu (13 milijonų dolerių vertės).

Bostono „Darininko" N. 81 p. Agronomas D. Pratapas bara Amerikos lietuvius, „delko anie neatkreipė atydos į Lietuvos miško prekybą nei pramonę."

Gal „Darbininko" korespondentas, be abejo Lietuvoje gyvendamas, ir negirdėjo apie įsikurimą „VYTA UTO BENDROVES Statymui ir Medžiagos Parūpinimui", ir delto jis su širdgėla išmėtinėja, kad milijoninę miško prekybą paėmė žydai, ne tikrieji Lietuvos sūnus lietuviai darbininkai ir ūkininkai.

* * *

P. D. Pratapas rašė, kad keliaudamas Nemunu žiemą, vasarą ar rudenį regi, juog „Nemunas" nuklotas medžiais (rąstais) nuo Alytaus iki Jurbarko viena tiesiogine ir begaline paklode."

Sulyg p. Pratapą vien miškų prekyba Lietuvoje duotų didžiausią pelną ne vienai, dviem, bet dvidešimčiai bendrovių. Būtų, esą, didžiausias uždarbis dvidešimčiai bendrovių, jei anos, sukėlę kapitalą iš Amerikiečių lietuvių, užsiimtų kirtimu Lietuvos miškų ir leidimų nukirstų medžių (rąstų) Nemunu į užrubežį. Miškai, anot p. Pratapo, tai Lietuvos mainos.

* * *

Vytauto Bendrovė Statymui ir Medžiagos Parūpinimui įkurta, Massachusetts valstijai suteikus anai čarteri, kad susiorganizavę Amerikos lietuviai, Lietuvos ūkininkų ir darbininkų sūnus, išmintingai galėtų išnaudoti miško prekybą ir pramonę.

Vytauto Bendrovės, o, Dieve duok, ir kitų bendrovių iš lietuvių piliečių susijungusių, teipgi ir Lietuvos valstybės rupesčiu turi būti, kad miškai nebūtų be saiko aikvojami ir užrubežin medžiai gabenami.

Vytauto Bendrovė ragina Amerikos lietuvius sukelti kuoveikiausia kapitalą nors 100.000 dolerių, bet tik tam siekiui, kad Lietuvos miškuose iškirsti medžiai nebūtų leidžiami Nemunu į užrubežį, kur svetimų šalių darbininkai savo dirbtuvėse iš mūsų tėvynėje užaugusio medžio dirbdami visokius rakandus, turėtų geriausią pelną, bet, kad medžio išdirbystė pačioje Lietuvoje įsikurtų ir, kad Lietuvos darbininkai čia-jau, namie dirbdami tose dirbtuvėse, įgytų gerovę.

Kas iš to, ką dabar Lietuvos žmonės sunkiai dirba, kirsdami savo žemės miškus ir anuos paskui leidžia Nemunu į užrubežį, o tūkstančiai Lietuvos žmonių be darbo palieka ir dar paskui už svetur padarytus iš medžio padargus turi brangiai mokėti?

Pats p. Pratapas pripažįsta, kad Lietuvoje prie „medžio išdirbystės yra tiek uždarbio, kiek Amerikoje". Girdi:

„Imkime vežimų išdirbystę. Ukininkai laukia po du metu vežimo padirbant. Laukia taip, kad kitas duoda kyšius račiui, kad pastarasis greičiaus dirbtų jam vežimą. Reikia dėžių visokių rūšių. Štai vasara atėjo. Ukininkui reikia vežti uogas, reikia vežti daržoves ir kitus sodno vaisius. Jis neturi į ką sudėti ūkio produktų.

Pagaliaus tūkstančiai naujų namų yra statoma šią vasarą Reikia triobos gristi. Žmonės kelias savaites turi dirbti kol prirengia grindims medegą ir taip toki nėra kaip mašinos padirbta. Reikia langinyčių, durų, langų. Bet reikia taip daug, kad šunku yra apskaitliuoti. Atsistato miesteliai, atsistato ūkininkai, statysis kareiviai gavę nuo valdžios žemę. Visiems reikia medžio dirbinių. Todėl Amerikos lietuviai pamislykite apie miško pramonę" užbaigia p. Pratapas.

Gerai, atsakoma, „Vytauto Bendrovė Statymui ir Medžiagos Parūpinimui" jau įkurta, skubinkimės jos sieki išpildyti!

VYTAUTO BENDROVE (STATYMUI IR MEDZIAGOS PARUPINIMUI)

yra įsteigta tam, kad iš Lietuvos miškų turėtų naudą, gerą uždarbį ir pelną pirmiausiai Lietuvos žmonės,— darbininkai, dirbtuvių savininkai (akcijonieriai) ir medžio išdirbinių pardavinėtojai — vertelgos arba biznieriai.

* * *

VYTAUTO BENDROVES akcijos (šėrai) pardavinėjami (po 5 dolerius) vien lietuviams, ne mažiau kaip 5 ir nedaugiaus kaip 1000 kiekvienam.

Tokiu budu medžio išdirbystei per VYTAUTO BENDROVE augant, grynas pelnas teks lietuviams darbininkams. Visi jie turės savo teises VYTAUTO BENDROVEJE. O kad nevalia daugiaus pirkti kaip 1000 akcijų vienam, tai nei vienas negalės perdaug įsivyrauti, visi jausis lygus dalininkai VYTAUTO BENDROVES pelno.

Kiek uždirbs, tai viską turės pasidalyti lygiai, pagal akcijas.

* * *

VYTAUTO BENROVES akcijas galima gauti pas tos Bendrovės direktorius, teip gi pas VYTAUTO BENDROVES įgaliotus agentus arba tos Bendrovės raštinėje, kuri nuo liepos mėnesio yra Philadelphijoje po šiuo antrašu:

Vytautas Building & Construction Corporation

arba stačiai lietuviškai

Vytauto Bendrovė, 3654 Richmond St. Philadelphia, Pa.

Dickinson 3995 M.

Dr. Ignotas Stankus

1210 S. Broad St., Philadelphia, Pa.

Lietuvis Daktaras ir Chirurgas.

Valandos: Nuo 9 iki 11 A. M.
" 1 " 3 P. M.
" 7 " 8 P. M.
Nedeliomis " 10 " 3 P. M.

Prisiuskit Prenumeratą už „Zvaigždė".

Parsiduoda Maspeth'e, N. Y.

500 geriausių lotų, per 20 minučių kelio nuo New Yorko miesto, palei tris gatvekarių linijas praeinančias pro šali. 5c. nuvažiavimas; vandens nuovadai, šaligatviai, gagazas, vanduo, mokyklos ir bažnyčios. Ant syk moket 20 nuoš., likusią sumą lengvoms išmokestimis. Gera spekuliacija ar nuolatinis namas.

Trace, 6 Remsen Place, Maspeth, N. Y.

arba

Chamberlain, 14 Grand Street, Maspeth, N. Y.

Richmond Trust Company

2728 E. Allegheny Ave

4 nuošim. ant taupinimo indėlių.
2 nuošim. ant bėgan. indėlių.
Pinigai siunčiama į visa pasaulio dalis.

IŠ KELIONĖS PO EUROPĄ IR AZIJĄ

Ta knyga yra tai

Didžiausias savo rųšies veikalas,

parašyta „Zvaigždės" redaktorės J. Pranaičiutės. Knyga turi apie 380 puslapių ir papuošta 102 iliustracijomis (paveikslais). -:- -:- -:-

Indomųs toje knygoje aprašymai Prancijos, Belgijos ir Vokietijos žemių, kur dabar verda Europejiška karė. Tie aprašymai papuošti daugeliu iliustracijų. -:- -:- -:- -:- -:- -:-

Bet indomiausiais beabejo yra aprašymai įspudžių iš Tėvynės ir iš senovės Lietuvos žemių, kuriuos vienok viršija aprašymai Vidurinės Azijos, Kaspijos ir Kaukazo žemių ir anų žmonių. Nemažiaus įdomųs aprašymai abiejų Rusijos sostinių, Maskvos ir Peterburgo, su paminėjimu lietuvių naujokynių istorijos tose vietose. -:-

Knygos kaina	2 dol.
Audeklo apdarais	2.25
Skūros apdaruose su paauksuotais kraštais .	3.50

Galima gauti „Žv." Knygyne

Visuomenei Svarbu.

Visi reikalaukit „VANAGO" N. 12, kuriame rasite dokumentus apie S.L.R.K.A. pinigus.

Kituose „VANAGO" N. rasite dar žingeidžių dalykų! —

„VANAGO" kaina 2 dol. metams, 1 dol. pusei metų ir 15c. vienas num. Reikia užsimokėti iš kalno. Gausi „Vanagą" po du kartu į mėnesį. Rašyk: „Vanagas" R. D. 24, Box 109, So. Akron, Ohio.

Vietinės Žinios.

SV. JURGIO parapijos (Richmonde) naujoji mokykla jau atsidarė šią savaitę. Mokytojauja trys prityrusios, geros katalikės mokytojos ir dar laukiama vienos lietuvės mokytojos. Vaikų iš karto užsirašė apie 130 ir, tikimasi, netrukus užsirašys daugiau. Dieve padėk naudingai įstaigai!

P. Bagdono prakalbos pereitą sekmadienį Sv. Jurgio parap. svetainėje nusisekė gan gerai. Žmonių pusėtinai susirinko ir Lietuvos bonų užsirašė už apie 300 dol.

Sauth'o pusėje per p. Bagdono prakalbas bonų kiek daugiau užsirašė, bet ten ir parapija daug didesnė nei Sv. Jurgio.

———o———

Laisvuže brangioji kada gi atskrisi į mūsų šalį? Se tau mano bonas, nupirksiu tau maisto.

———o———

Ne ponai Lietvuvą atgimdė, bet liaudis, darbininkai. Ne ponai jai ir laisvę duos. Pirkime bonus.

———o———

PAIESKO: Juozas Žandaris, Linkuvos pačto ir valsčiaus, Tietonių kaimo, Kaunijoj, pajieško savo brolio Ignaco Žandaro gyvenusio prieš karę Clinton, Indiana, po numariu 532. Meldžia pranešti, kas žino, kur dabar jis yra.

PHILADELPHIJOS LIETUVIU DOMAI.

Gerbiamiems mųs Prieteliams, kurie budavo pratę pas Sv. Jurgio bažnyčią sekmadieniais nusipirkti „Zvaigždę", pranešame, jog nuo šiol kievienos savaitės pavienia „Zvaigždės" numeriai galima gauti p. ANTANO KRYŽANAUCKO krautuvėje, čia pat prie bažnyčios: kampas Salmon ir Venango gatvių „Zvaigždės". Red.

"ŽVAIGŽDĖS"

SPAUSTUVE

ATLIEKA VISUS DRUKORIUS GERUS DARBUS GERAI, PIGIAI IR GREITAI.

DRUKUOJA:
KNYGAS, CIRKULIORIUS, TIKIETUS, KONSTITUCIJAS VISITING IR BUSINESS CARDS, UZKVIETIMUS ANT VESELIJU, KOPERTUS, LAISKUS IR T. T.

KAS DARBA PAVES. NESIGRAUDINA

Kreipkis ant adreso:

3654 Richmond St
Philadelphia, Pa

ATNAUJINKIT „ZVAIGZDES" PRENUMERATA.

UZSIRASYKIT „ZVAIGZDE" SAU IR SAVO GIMINEM LIETUVOJE. „ZVAIGZDE" į Lietuvą kainuoja tiek pat kaip ir Amerikoje— tik $2.00

Sekančias knyga patariame skaityti visiems lietuviams katalikams:

Jos gaunama mųs redakcijoje.

Apeigos Rymo katalikų Bažnyčios. Lenkiškai parašė kun. J. Lunkevičius. Vertė Gerutis. Antra laida. Shenandoah, Pa., 188 pusl. 60

Antanukas. Apysaka B. Pruso. Vertė Selimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 40 pusl. 15

Algimantas arba Lietuviai 13-ame šimtmetyje. Ištoriška apysaka. Parašė Dr. V. Piearis. Penki tomai. Shenandoah, Pa., 488 pusl. 2.50

Anima Vilis. Marės Radzevičiūtės apysaka. Jono Montvilos vertimas. Antra laida. Shenandoah, Pa., 162 pusl. 75

Bajoro Vuošvis. Apysaka iš lietuvių gyvenimo. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 63 pusl. 15

Biurokratai. Apysaka iš paskutinių atsitikimų Lietuvoje. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 79 pusl. 25

Fabiolė arba Bažnyčia Katakumbose. Kardinolo Wiseman'o. Vertė Vytautas. Shenandoah, Pa. 354 pusl. 1.00

Gyvačių Karalius. ir kitos apysakėlės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa,, 31 pusl. 10

Iš kelionės po Europą ir Aziją. Parašė Pranaičių Julė. Philadelphia, Pa., 380 pusl., 102 iliustracijos (paveikslai); 2.00
Audeklo apdarais 2.25
Skuros apdarais, paauksuotais kraštais 3.50

Iš daktaro pasakojimų. Rudens diena. Sulaukė. Parašė Satrijos Ragana. Shenandoah, Pa., 69 pusl 25

Išvakarės gret Lemano ežero. Parašė kun. M. Morauskis. Vertė Gerutis. Shenandoah, Pa., 172 pusl. 75

Išpažinties Istorija. Prancūziškai parašė kun. A. Guilloiss, vertė kun. A. M. Milukas. Antras leidimas Brooklyn, N. Y., 1916. 50

Kova ties Žalgiriais. Istoriška drama keturiuose aktuose. Parašė Savasis (Dr. V. Pietaris) Shenandoah, Pa, 31 pusl. 25

Kunigo giminė. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 68 pusl. 20

Kaip Elziutė praleido šv. Jono dieną. Parašė P. D. Shenandoah, Pa., 63 pusl. 20

Krasauninkas—Laižybos—Dievo žmonės. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Philadelphia, Pa., 28 pusl. 10

Kardinolo Mercier gromata apie Patrijotizmą ir Išlaikymą 5

Kun. Dr. M. Gustaičio, Du laišku iš Kelionės 5

Kan. Dr. M. Gustaitis 5

Laisvės Metu. Apysaka iš paskutinių atsitikimų. Parašė Antanas. Seinai, 1908 m. 187 pusl. 75

Lietuviškas Albumas. Dalis I. Istoriškos ir šiaipjau Lietuvos vietos. Parenge ir išleido kun. A. Milukas Shenandoah, Pa., 75

Lietuviškas Albumas. Dalis II ir III. Lietuvos raštininkai, žymiasni vyrai ir typai. Parengė ir išleido kun. A. Milukas. 1.50

Lietuviškos Pasakos. Spaudon parengė Dr. J. Basanavičius. Didelio formato knyga, 262 pusl. 2.00

Laiškai iš Kelionės po Palestiną. Kaštais kun. Antano Miluko. Shenandoah, Pa. 94 pusl. 50

Moterystė ir šeimyna. Iš vokiškos kalbos vertė J. Gerutis. Philadelphia, Pa., 41 pusl. 50

Mūsų Socijalistai. Apysaka iš paskiausių Lietuvoje atsitikimų. Parašė Jonas Kmitas. Shenandoah, Pa., 57 pusl. 15

Melagių Dėdė. Vaizdelis iš Dzūkų gyvenimo. Parašė Ksaveras Vanagėlis. Shenandoah, Pa., 27 pusl., 10

Mūsų Išganytojaus Jezaus Kristaus gyvenimas. Naujas pataisytas išleidimas. Shenandoah, Pa., 209 pusl., su paveikslas, 75

Nekaltybė. Iš vokiško vertė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 89 pusl. 25

Ne Mieste Laimė. Prancūziškai parašė Pierre L'Ermite. Lietuviškai vertė Pranaičių Julė. Shenandoah, Pa., 206 pusl. 1.00

Našlaičiai. Likimas tulos šeimynos. Vertė P. Str. Shenandoah, Pa., 81 pusl. 15

Pasikalbėjimas Giesmininko su Lietuva. Vyskupo A. Baranausko Eilės. Kaina .05

Pasakyk Matušei, Agnieška, Ant Garlaivio. Tris Satrijos Raganos apysakėlės. 15

Pradžia ir išsiplėtimas Katalikų Tikėjimo. Parašė Vyskupas M. Valančius. Reikalingiausia kiekvienam lietuviui-katalikui knyga. Shenandoah, Pa., 235 pusl. 1.00

Paklydėliai. Kun. J. Geručio. Antras leidimas. „Zvaigždės" skyriaus, 416 Hooper Str., Rrooklyn, N. Y. 10

Sventųjų Gyvenimai. Skaitymai kiekvienai metų dienai. Su paveikslais. Spaudon parengė kun. A. Milukas. Visi keturi tomai 3.50
Drūtais audeklo apdarais 4.00
Skūros apdarais 5.00
Skūros apdarais, paauksuotais kraštais 5.50

Siapus ir anapus grabo. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 210 pusl. 60

Sodžionių Teologija. Parašė J. Gerutis. Gražiausia lietuviška kalba šioje knygoje išdėstytas visas Katalikų Teologijos mokslas. Shenandoah, Pa., 285 pusl. 1.00

Pikta Dvasia. Latviškai parašė Rudolfas Blaumanis. Lietuviškai vertė Idlargas. Shenandoah, Pa., 72 pusl. 25

Patrimpo Laiškai. Parašė K. A. K. Kun. A. Miluko leidimas. „Zvaigždės" Spaustuvėje, Shenandoah, Pa. 1907 m. 60

Susiskaldėliai. Vaizdelis iš mūsų sodiečių gyvenimo. Parašė J. Gerutis. Shenandoah, Pa., 62 pusl. 20

Socijalistai. Kas jie? Iš kur atsirado? Ko nori? Parašė kun. A. Civinskas. Shenandoah, Pa., 124 pusl. 10

Steponaičio Raštai. Pilnas pomirtinis velionies raštų (eilėmis ir proza) išleidimas. Tvarkė Liudas Gira. Kaunas, 1912. 121 pusl. 1.00

Trumpas Katekizmas 10

Vaičaičio Eilės. Su velionio plačia bijografija ir paveikslu. Philadelphia, Pa., 1912. 157 pusl. 75

Valdimierius. Gražį apysakėlė. Shenandoah, Pa., 47 pusl. 10